

ISTEN RABJA!

Pecznyík Pál

Hitből él a hívő ember,
akit Isten próbál, nem ver.
Tudja: teste, cserépedény,
gondozásra szorul szegény.
Szeme rajta, éjjel és nappal,
virradattal, alkonyattal.
Vezetgeti, védi, óvja,
mivel arca hordozója!
Fiát halni hagyta érte,
szívét: új szívre cserélte.
Megáldotta Szentlelkével,
mehessen a Szent Igével!
Nap ragyogjon, tűnjön éjjel,
föld teljen meg, égi fénnel.
Mert még ma is, számos népek,
élő Ige nélkül élnek!
Ha soká tart, bűnös álmuk,
üdv napja, nem virrad rájuk.
Hívő ember, Isten rabja,
hiszen üdvét, Tőle kapja!
Szívét, egy hő vágy tölti be,
bűnben ne vesszen senki se!
Ki meghallja Isten szavát,
és szívébe hívja Fiát,
lelke és bűnben nem veszhet el,
Jézus emeli égbe fel!
Lelki szemmel látja már most,
a mennyei dicső várost.
Végül: Isten irgalmából,
gyermek lesz a rabszolgából.
Gyermeke a nagy Királynak,
Akit hódolva imádnak!

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. III. 20.